

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

V Bruseli 20. marca 2019
(OR. en)

2017/0226 (COD)

PE-CONS 89/18

DROIPEN 224
CYBER 335
JAI 1332
TELECOM 500
MI 1022
CODEC 2410

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o boji proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu a pozmeňovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/...

Z ...

**o boji proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu
a pozmeňovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Ú. v. EÚ C 197, 8.6.2018, s. 24.

² Pozícia Európskeho parlamentu z 13. marca 2019 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z

keďže:

- (1) Podvody s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovanie a pozmeňovanie sú hrozbami pre bezpečnosť, keďže predstavujú zdroj príjmu pre organizovanú trestnú činnosť, a tým umožňujú ďalšiu trestnú činnosť, ako je napríklad terorizmus, obchodovanie s drogami a obchodovanie s ľuďmi.
- (2) Podvody s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovanie a pozmeňovanie predstavujú tiež prekážky pre digitálny jednotný trh, pretože oslabujú dôveru spotrebiteľov a spôsobujú priame hospodárske straty.
- (3) Rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV¹ je potrebné aktualizovať a doplniť, aby obsahovalo ďalšie ustanovenia o trestných činoch, najmä pokiaľ ide o podvody súvisiace s počítačmi, a o trestoch, prevencii, pomoci obetiam a cezhraničnej spolupráci.
- (4) Významné medzery a rozdiely v zákonoch členských štátov v oblasti podvodov s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania môžu brániť prevencii, odhaľovaniu a sankcionovaniu týchto druhov trestnej činnosti, ako aj inej závažnej a organizovanej trestnej činnosti, ktorá s ňou súvisí a ktorá pre ne vytvára podmienky, a robí policajnú a justičnú spoluprácu komplikovanejšou a tým menej účinnou, s negatívnymi dôsledkami na bezpečnosť.

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV z 28. mája 2001 o boji proti podvodom a falšovaniu bezhotovostných platobných prostriedkov (Ú. v. ES L 149, 2.6.2001, s. 1).

- (5) Podvody s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovanie a pozmeňovanie majú významný cezhraničný rozmer zvýraznený zvyšujúcim sa digitálnym prvkom, ktorý podčiarkuje potrebu ďalšej aproximácie trestnoprávných predpisov v oblasti podvodov s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania.
- (6) V posledných rokoch došlo nielen k exponenciálnemu rastu digitálneho hospodárstva, ale aj k šíreniu inovácií v mnohých oblastiach, a to vrátane platobných technológií. Nové platobné technológie používajú nové druhy platobných nástrojov, ktoré na jednej strane vytvárajú nové príležitosti pre spotrebiteľov a podniky, na strane druhej ale rozširujú príležitosti na podvody. Právny rámec preto musí zostať aj naďalej relevantný a aktuálny vzhľadom na uvedený technologický rozvoj, a to na základe technologicky neutrálneho prístupu.
- (7) Nielenže podvody slúžia na financovanie zločineckých skupín, ale obmedzujú aj rozvoj digitálneho jednotného trhu a odrádzajú občanov od nákupov online.

- (8) Na zabezpečenie konzistentného prístupu v členských štátoch pri uplatňovaní tejto smernice a na uľahčenie výmeny informácií a spolupráce medzi príslušnými orgánmi je dôležité spoločné vymedzenie pojmov v oblasti podvodov s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania. Do vymedzenia pojmov by sa mali zahrnúť nové druhy bezhotovostných platobných nástrojov, ktoré umožňujú prevody elektronických peňazí a virtuálnych mien. Vo vymedzení pojmu bezhotovostné platobné nástroje by sa malo zohľadniť, že bezhotovostný platobný nástroj môže pozostávať z rôznych spolupôsobiacich prvkov, ako je napríklad aplikácia na mobilné platby a zodpovedajúca autorizácia (napr. heslo). Ak sa v tejto smernici používa pojem bezhotovostný platobný nástroj, mal by sa chápať tak, že tento nástroj dáva svojmu držiteľovi alebo používateľovi schopnosť skutočne umožniť prevod peňazí alebo peňažnej hodnoty alebo zadať platobný príkaz. Napríklad nezákonné získanie aplikácie na mobilné platby bez potrebnej autorizácie by sa nemalo považovať za nezákonné získanie bezhotovostného platobného nástroja, pretože používateľovi skutočne neumožňuje prevádzať peniaze alebo peňažné hodnoty.
- (9) Táto smernica by sa mala uplatňovať na bezhotovostné platobné nástroje, len pokiaľ ide o ich platobnú funkciu.

- (10) Táto smernica by sa mala vzťahovať na virtuálne meny, iba pokiaľ ich možno bežne používať na uskutočňovanie platieb. Členské štáty by sa mali nabádať, aby vo svojom vnútroštátnom práve zabezpečili, že budúce meny virtuálnej povahy, ktoré vydajú ich centrálné banky alebo iné orgány verejnej moci, budú požívať rovnakú úroveň ochrany proti podvodom ako bezhotovostné platobné prostriedky vo všeobecnosti. Na digitálne peňaženky, ktoré umožňujú prevod virtuálnych mien, by sa táto smernica mala vzťahovať v rovnakom rozsahu, ako sa vzťahuje na bezhotovostné platobné nástroje. Vymedzením pojmu „digitálne platidlá“ by sa malo uznať, že digitálne peňaženky na prevod virtuálnych mien môžu, ale nevyhnutne nemusia poskytovať funkcie platobného nástroja a nemalo by sa ním rozšíriť vymedzenie pojmu platobného nástroja.
- (11) Zasielanie falošných faktúr s cieľom získať platobné údaje by sa malo považovať za pokus o nezákonné prisvojenie v rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (12) Použitie trestného práva na zabezpečenie právnej ochrany, hlavne v prípade platobných nástrojov, ktoré využívajú osobitné formy ochrany pred napodobovaním alebo zneužívaním, má za cieľ nabádať prevádzkovateľov, aby nimi vydávané platobné nástroje zabezpečovali takouto osobitnou formou ochrany.

- (13) Na ochranu bezhotovostných platobných prostriedkov pred podvodmi a falšovaním a pozmeňovaním sú nevyhnutné účinné a efektívne trestnoprávne opatrenia. Potrebný je najmä spoločný trestnoprávny prístup, pokiaľ ide o znaky skutkovej podstaty trestných činov, ktoré napomáhajú samotnému podvodnému použitiu bezhotovostných platobných prostriedkov alebo sú prípravou naň. Konanie, ako je zadováženie a prechovávanie platobných nástrojov s úmyslom spáchať podvod, napríklad prostredníctvom phishingu, skimmingu alebo nasmerovaním alebo presmerovaním používateľov platobnej služby na imitácie webových stránok, a ich uvádzanie do obehu, napríklad predajom informácií o kreditných kartách na internete, by sa teda malo kvalifikovať ako trestný čin sám osebe bez toho, aby bolo nutné skutočné podvodné použitie bezhotovostných platobných prostriedkov. Za takúto trestnú činnosť by sa preto mali považovať okolnosti, keď prechovávanie, obstarávanie alebo uvádzanie do obehu nevyústi nevyhnutne do podvodného použitia takýchto platobných nástrojov. Ak sa však touto smernicou kriminalizuje prechovávanie alebo držba, nemalo by sa ňou kriminalizovať jednoduché opomenutie. Touto smernicou by sa nemalo sankcionovať legitímne používanie platobného nástroja, a to ani pri poskytovaní inovačných platobných služieb, ako sú služby bežne vyvíjané spoločnosťami v oblasti finančných technológií, ani v súvislosti s ním.
- (14) Pokiaľ ide o trestné činy uvedené v tejto smernici, na všetky znaky skutkovej podstaty trestných činov podľa vnútroštátneho práva sa vzťahuje pojem úmysel. Úmyselnú povahu konania, ako aj akékoľvek znalosti alebo účel požadované ako znak skutkovej podstaty trestného činu, možno odvodiť z objektívnych skutkových okolností. Táto smernica by sa nemala vzťahovať na trestné činy, pri ktorých sa nevyžaduje úmysel.

- (15) V tejto smernici sa uvádzajú známe formy konania, ako je podvod, falšovanie a pozmeňovanie, krádež a nezákonné prisvojenie, ktoré sa vo vnútroštátnom práve upravovali ešte pred érou digitalizácie. Rozšírenie rozsahu pôsobnosti tejto smernice s ohľadom na nehmotné platobné nástroje si preto vyžaduje vymedzenie rovnocenných foriem konania v digitálnej oblasti, čím sa doplní a posilní smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ¹. Nezákonné získanie nehmotného bezhotovostného platobného nástroja by malo byť trestným činom, aspoň pokiaľ si vyžaduje spáchanie jedného z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 6 smernice 2013/40/EÚ alebo zneužitie nehmotného bezhotovostného platobného nástroja. „Zneužitie“ by sa malo chápať ako konanie osoby, ktorej sa zveril nehmotný bezhotovostný platobný nástroj a ktorá ho vedome neoprávnene využije na svoj vlastný prospech alebo v prospech niekoho iného. Obstaranie takéhoto nezákonne získaného nástroja na účely podvodného použitia by malo byť trestné bez toho, aby bolo potrebné zistiť všetky skutkové okolnosti nezákonného získania, a bez požadovania predchádzajúceho alebo súbežného odsúdenia za východiskový trestný čin, ktorý viedol k nezákonnému získaniu.
- (16) V tejto smernici sa uvádzajú aj nástroje, ktoré možno použiť na spáchanie trestných činov v nej uvedených. Vzhľadom na potrebu predchádzať kriminalizácii nástrojov, ktoré sa vyrábajú a uvádzajú na trh na legitímne účely, a aj keď by sa mohli využívať na páchanie trestných činov, samy osebe preto nepredstavujú hrozbu, kriminalizácia by sa mala obmedziť na tie nástroje, ktoré sú primárne navrhnuté alebo osobitne upravené na účely páchania trestných činov uvedených v tejto smernici.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

- (17) Sankcie a tresty za podvody a falšovanie a pozmeňovanie bezhotovostných platobných prostriedkov by mali byť v rámci celej Únie účinné, primerané a odrádzajúce. Touto smernicou nie je dotknutá individualizácia trestov a ich uplatňovanie ani výkon trestov v súlade s okolnosťami prípadu a všeobecné pravidlá vnútroštátneho trestného práva.
- (18) Keďže v tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá, členské štáty môžu prijať alebo ponechať v platnosti prísnejšie trestnoprávne predpisy týkajúce sa podvodu s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania vrátane širšieho vymedzenia trestných činov.
- (19) Je vhodné ustanoviť prísnejšie tresty, ak je trestný čin spáchaný v rámci zločineckej organizácie v zmysle rámcového rozhodnutia Rady 2008/841/SVV¹. Členské štáty by nemali byť povinné ustanoviť osobitné priťažujúce okolnosti, ak sa vo vnútroštátnom práve ustanovujú samostatné trestné činy, pre ktoré možno uložiť prísnejšie sankcie. Ak trestný čin uvedený v tejto smernici spáchala v spojení s iným trestným činom uvedeným v tejto smernici rovnaká osoba, a jeden z týchto trestných činov *de facto* predstavuje nevyhnutný znak skutkovej podstaty druhého trestného činu, členský štát môže v súlade so všeobecnými zásadami vnútroštátneho práva stanoviť, že takéto konanie sa považuje za priťažujúcu okolnosť hlavného trestného činu.

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (20) Pravidlami určenia právomoci by sa malo zabezpečiť, aby trestné činy uvedené v tejto smernici boli účinne trestne stíhané. Vo všeobecnosti je na riešenie trestných činov najvhodnejší systém trestného súdnictva tej krajiny, v ktorej k činu došlo. Každý členský štát by preto mal ustanoviť svoju právomoc vo veciach trestných činov, ktoré boli spáchané na jeho území, a trestných činov, ktoré spáchali jeho štátni príslušníci. Členské štáty môžu tiež určiť právomoc vo veciach trestných činov, ktoré spôsobili škodu na ich území. Členské štáty sa k tomu dôrazne nabádajú.
- (21) Pripomínajúc povinnosti vyplývajúce z rámcového rozhodnutia Rady 2009/948/SVV¹ a rozhodnutia Rady 2002/187/SVV² sa príslušné orgány nabádajú, aby v prípade sporov o právomoc využívali možnosť viesť priame konzultácie s pomocou Agentúry Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust).

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní (Ú. v. EÚ L 328, 15.12.2009, s. 42).

² Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom (Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 1).

- (22) Vzhľadom na potrebu osobitných nástrojov na účinné vyšetovanie podvodov s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania a ich význam pre účinnú medzinárodnú spoluprácu medzi vnútroštátnymi orgánmi by vyšetrovacie nástroje, ktoré sa obvykle používajú v prípadoch týkajúcich sa organizovanej trestnej činnosti alebo inej závažnej trestnej činnosti, mali byť k dispozícii príslušným orgánom vo všetkých členských štátoch, ak a v rozsahu, v ktorom je použitie týchto nástrojov vhodné a primerané vzhľadom na povahu a závažnosť trestných činov, ako sa vymedzujú vo vnútroštátnom práve. Okrem toho, aby orgány presadzovania práva a ďalšie príslušné orgány mohli vyšetrovať a stíhať trestné činy uvedené v tejto smernici, mali by mať včasný prístup k relevantným informáciám. Členské štáty sa nabádajú, aby pre príslušné orgány vyčlenili primerané ľudské a finančné zdroje na účely riadneho vyšetovania a stíhania trestných činov uvedených v tejto smernici.
- (23) Vnútroštátne orgány vyšetrujúce alebo stíhajúce trestné činy uvedené v tejto smernici by mali byť oprávnené spolupracovať s inými vnútroštátnymi orgánmi v tom istom členskom štáte a so svojimi partnermi v iných členských štátoch.

- (24) V mnohých prípadoch je za incidentmi, ktoré by sa mali oznamovať príslušným vnútroštátnym orgánom podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1148¹, trestná činnosť. Pri takýchto incidentoch môže existovať podozrenie o ich trestnej povahe aj vtedy, ak existujú nedostatočné dôkazy o trestnom čine. V takejto súvislosti by sa príslušní prevádzkovatelia základných služieb a poskytovatelia digitálnych služieb mali nabádať k tomu, aby sa oznámenia, ktoré sa vyžadujú podľa smernice (EÚ) 2016/1148, sprostredkovali orgánom presadzovania práva s cieľom vytvoriť účinnú a komplexnú reakciu a uľahčiť zistenie totožnosti páchatel'ov a vyvodenie zodpovednosti za ich konanie. Najmä podpora chráneného, bezpečného a odolnejšieho prostredia si vyžaduje, aby orgánom presadzovania práva boli systematicky oznamované incidenty, pri ktorých existuje podozrenie o ich závažnej trestnej povahe. Okrem toho by v prípade potreby jednotky pre riešenie počítačových bezpečnostných incidentov, určené smernicou (EÚ) 2016/1148, mali byť zapojené do vyšetrovania na účely presadzovania práva s cieľom poskytovať informácie, pokiaľ sa to na vnútroštátnej úrovni považuje za vhodné, ako aj odborné znalosti v oblasti informačných systémov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1148 zo 6. júla 2016 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne bezpečnosti sietí a informačných systémov v Únii (Ú. v. EÚ L 194, 19.7.2016, s. 1).

- (25) Závažné bezpečnostné incidenty uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366¹ môžu súvisieť s trestnou činnosťou. V relevantných prípadoch by sa poskytovatelia platobných služieb mali nabádať k tomu, aby oznámenia, ktoré majú podľa smernice (EÚ) 2015/2366 poskytovať príslušnému orgánu vo svojom domovskom členskom štáte, poskytli orgánom presadzovania práva.
- (26) Na úrovni Únie existuje niekoľko nástrojov a mechanizmov, ktoré umožňujú výmenu informácií medzi vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva na účely vyšetrovania a stíhanie trestných činov. S cieľom uľahčiť a urýchliť spoluprácu medzi vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva a zabezpečiť, aby sa tieto nástroje a mechanizmy využívali v plnej miere, by táto smernica mala posilniť význam operačných kontaktných miest zavedených rámcovým rozhodnutím 2001/413/SVV. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť sa využiť existujúce siete operačných kontaktných miest, ako je sieť stanovená v smernici 2013/40/EÚ. Kontaktné miesta by mali poskytovať účinnú pomoc, napríklad uľahčovaním výmeny príslušných informácií a poskytovaním technického poradenstva alebo právnych informácií. Na zabezpečenie bezproblémového fungovania tejto siete by malo byť každé kontaktné miesto schopné urýchlene komunikovať s kontaktným miestom iného členského štátu. Vzhľadom na významný cezhraničný rozmer trestných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a najmä z dôvodu nestabilnej povahy elektronických dôkazov, členské štáty by mali byť schopné pohotovo riešiť naliehavé žiadosti zo strany siete a poskytnúť spätnú väzbu do ôsmich hodín. Vo veľmi naliehavých a závažných prípadoch by členské štáty mali informovať Agentúru Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol).

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (27) Oznamovanie trestnej činnosti verejným orgánom bez zbytočného odkladu je v boji proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu a pozmeňovaniu veľmi dôležité, keďže je často východiskom pre vyšetrovania trestných činov. Mali by sa prijať opatrenia, ktoré budú podnecovať fyzické a právnické osoby k oznamovaniu, a to najmä finančných inštitúcií, orgánom presadzovania práva a justičným orgánom. Uvedené opatrenia môžu vychádzať z rôznych druhov opatrení vrátane legislatívnych aktov obsahujúcich povinnosť oznámiť podozrenie z podvodu, alebo nelegislatívnych opatrení, ako je zriadenie alebo podpora organizácií alebo mechanizmov podporujúcich výmenu informácií alebo zvyšovanie povedomia. Každé takéto opatrenie, ktoré zahŕňa spracúvanie osobných údajov fyzických osôb, by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679¹. Najmä všetky prenosy informácií na účely prevencie trestných činov a boja proti trestným činom súvisiacim s podvodmi s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovaním a pozmeňovaním by mali byť v súlade s požiadavkami ustanovenými v uvedenom nariadení, predovšetkým so zákonnými dôvodmi na spracúvanie.
- (28) S cieľom uľahčovať okamžité a priame oznamovanie trestnej činnosti by Komisia mala dôkladne posúdiť zriadenie účinných systémov online na podávanie oznámení o podvodoch v členských štátoch a štandardizovaných vzorov oznámení na úrovni Únie. Takéto systémy by mohli uľahčovať oznamovanie podvodov s bezhotovostnými peňažnými prostriedkami, ktoré sa často uskutočňujú online, a tým posilniť podporu obetiam, identifikáciu a analýzu hrozieb počítačovej kriminality a prácu a cezhraničnú spoluprácu vnútroštátnych príslušných orgánov.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (29) Trestné činy uvedené v tejto smernici majú často cezhraničnú povahu. Boj proti týmto trestným činom sa preto opiera o úzku spoluprácu medzi členskými štátmi. Pokiaľ ide o trestné činy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, členské štáty sa nabádajú, aby vo vhodnom rozsahu zabezpečili účinné uplatňovanie nástrojov vzájomného uznávania a právnej pomoci.
- (30) Vyšetrovanie a stíhanie všetkých druhov podvodov s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania vrátane tých, ktoré zahŕňajú malé sumy peňazí, je obzvlášť dôležité pre účinný boj proti nim. Ohlasovacie povinnosti, výmena informácií a štatistické výkazy predstavujú účinné spôsoby odhaľovania podvodných praktík, najmä podobných činností, ktoré zahŕňajú malé sumy peňazí, keď sa posudzujú osobitne.
- (31) Pre obete môžu mať podvody s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovanie a pozmeňovanie vážne hospodárske aj nehospodárske dôsledky. Ak v rámci takého podvodu došlo napríklad ku krádeži totožnosti, jeho dôsledky sú často ešte horšie z dôvodu poškodenia dobrého mena a profesijnej ujmy, poškodenia úverového ratingu jednotlivca a závažnej emocionálnej ujmy. Členské štáty by mali prijať opatrenia na pomoc, podporu a ochranu s cieľom zmierniť uvedené dôsledky.
- (32) Často môže trvať veľmi dlho, kým obete zistia, že utrpeli škodu v dôsledku trestného činu podvodu alebo falšovania a pozmeňovania. Za tento čas sa môže rozvinúť špirála navzájom prepojených trestných činov, čo ešte zhoršuje negatívne dôsledky pre obete.

- (33) Fyzickým osobám, ktoré sa stanú obeťami podvodov súvisiacich s bezhotovostnými platobnými prostriedkami, sú priznané práva na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ¹. Členské štáty by mali prijať opatrenia na pomoc a podporu takýmto obetiam, ktoré budú vychádzať z opatrení požadovaných podľa uvedenej smernice, ale budú vo väčšej miere priamo reagovať na osobitné potreby obetí podvodov súvisiacich s krádežou identity. K takýmto opatreniam by malo patriť najmä poskytnutie zoznamu špecializovaných zariadení zaoberajúcich sa rôznymi aspektmi trestnej činnosti súvisiacej s totožnosťou a poskytujúcich podporu obetiam, špecializovanú psychologickú podporu a poradenstvo vo finančnej, praktickej a právnej oblasti, ako aj pomoc pri získaní dostupného odškodnenia. Členské štáty by sa mali povzbudiť k zriadeniu jedného vnútroštátneho online informačného nástroja na uľahčenie prístupu k pomoci a podpore obetiam. Právnickým osobám by sa takisto mali ponúkať špecifické informácie a poradenstvo o ochrane pred negatívnymi dôsledkami takejto trestnej činnosti.
- (34) V tejto smernici by sa malo ustanoviť právo právnických osôb na prístup – v súlade s vnútroštátnym právom – k informáciám o postupoch podávania sťažností. Toto právo je potrebné najmä pre malé a stredné podniky a malo by prispieť k vytváraniu priaznivejšieho podnikateľského prostredia pre malé a stredné podniky. Fyzické osoby už môžu využívať toto právo na základe smernice 2012/29/EÚ.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (35) Členské štáty by mali s pomocou Komisie zaviesť alebo posilniť politiky zamerané na predchádzanie podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovaniu a pozmeňovaniu, ako aj opatrenia zamerané na zníženie rizika výskytu takýchto trestných činov, napríklad prostredníctvom informačných kampaní a kampaní na zvyšovanie povedomia. V tomto kontexte by členské štáty mohli vytvoriť a aktualizovať trvalo dostupný online nástroj na zvyšovanie povedomia s praktickými príkladmi podvodných praktík v ľahko zrozumiteľnom formáte. Uvedený nástroj by mohol byť prepojený s jednotným vnútroštátnym online informačným nástrojom pre obete alebo by mohol byť jeho súčasťou. Členské štáty by tiež mohli zaviesť výskumné a vzdelávacie programy. Osobitná pozornosť by sa mala venovať potrebám a záujmom zraniteľných osôb. Členské štáty sa nabádajú zabezpečiť, aby boli pre takéto kampane k dispozícii dostatočné finančné prostriedky.
- (36) Je potrebné zbierať štatistické údaje o podvodoch s bezhotovostnými platobnými nástrojmi a ich falšovaní a pozmeňovaní. Členské štáty by preto mali mať povinnosť zabezpečiť primeraný systém na zaznamenávanie, vytváranie a poskytovanie existujúcich štatistických údajov o trestných činoch, na ktoré sa odkazuje v tejto smernici.
- (37) Cieľom tejto smernice je zmeniť a rozšíriť ustanovenia rámcového rozhodnutia 2001/413/SVV. Vzhľadom na to, že ide o podstatné zmeny, pokiaľ ide o ich povahu a množstvo, v záujme jasnosti by sa malo rámcové rozhodnutie 2001/413/SVV nahradiť vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou.

- (38) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a Zmluve o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice, nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (39) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (40) Keďže ciele tejto smernice, a to dosiahnuť, aby podvody s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovanie a pozmeňovanie podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestom, a zlepšiť a podporiť cezhraničnú spoluprácu tak medzi príslušnými orgánmi, ako aj medzi fyzickými a právnickými osobami na jednej strane a príslušnými orgánmi na strane druhej, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

- (41) Touto smernicou sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, a to vrátane práva na slobodu a bezpečnosť, rešpektovania súkromného a rodinného života, ochrany osobných údajov, slobody podnikania, vlastníckeho práva, práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, prezumpcie neviny a práva na obhajobu, zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ako aj práva nebyť súdený alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin. Touto smernicou sa má zabezpečiť úplné rešpektovanie uvedených práv a zásad a mala by sa implementovať v súlade s nimi,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti podvodov s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a ich falšovania a pozmeňovania. Uľahčuje sa ňou prevencia týchto trestných činov a poskytnutie pomoci obetiam a ich podpora.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „bezhotovostný platobný nástroj“ je nehmotné alebo hmotné chránené zariadenie, predmet alebo záznam, alebo ich kombinácia, iný ako zákonné platidlo, ktorý držiteľovi alebo používateľovi sám osebe alebo spolu s nejakým postupom alebo súborom postupov umožňuje prevod peňazí alebo peňažnej hodnoty, a to aj prostredníctvom digitálnych platidiel;
- b) „chránené zariadenie, chránený predmet alebo chránený záznam“ je zariadenie, predmet alebo záznam chránený pred napodobovaním alebo podvodným použitím napríklad dizajnom, kódovaním alebo podpisom;

- c) „digitálne platidlo“ sú všetky elektronické peniaze v zmysle článku 2 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES¹ alebo virtuálna mena;
- d) „virtuálna mena“ je digitálnym nositeľom hodnoty, ktorý nie je vydaný ani garantovaný centrálnou bankou ani orgánom verejnej moci, nie je nevyhnutne viazaný na zákonom zavedenú menu, ani nemá právny status meny alebo peňazí, ale je akceptovaný fyzickými alebo právnickými osobami ako platidlo a možno ho elektronicky prevádzať a uchovávať a elektronicky s ním obchodovať;
- e) „informačný systém“ je informačný systém v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2013/40/EÚ;
- f) „počítačové údaje“ sú počítačové údaje v zmysle článku 2 písm. b) smernice 2013/40/EÚ;
- g) „právnická osoba“ je akýkoľvek subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa uplatniteľného práva, s výnimkou štátov alebo verejných subjektov pri výkone štátnej moci a verejnoprávných medzinárodných organizácií.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY

Článok 3

Podvodné použitie bezhotovostných platobných nástrojov

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nasledovné konanie bolo trestné, ak bolo spáchané úmyselne:

- a) podvodné použitie odcudzeného alebo inak nezákonne prisvojeného alebo získaného bezhotovostného platobného nástroja;
- b) podvodné použitie falšovaného, pozmeneného alebo napodobeného bezhotovostného platobného nástroja.

Článok 4

Trestné činy súvisiace s podvodným použitím hmotných bezhotovostných platobných nástrojov

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nasledovné konanie bolo trestné, ak bolo spáchané úmyselne:

- a) krádež alebo iné nezákonné prisvojenie hmotného bezhotovostného platobného nástroja;

- b) podvodné falšovanie, pozmeňovanie alebo napodobovanie hmotného bezhotovostného platobného nástroja;
- c) prechovávanie odcudzeného alebo inak nezákonne prisvojeného, falšovaného, pozmeneného alebo napodobeného hmotného bezhotovostného platobného nástroja na účely podvodného použitia;
- d) obstaranie pre seba alebo pre iného vrátane prijatia, prisvojenia si, nákupu, prenosu, dovozu, vývozu, predaja, prepravy alebo uvádzania odcudzeného, falšovaného, pozmeneného alebo napodobeného hmotného bezhotovostného platobného nástroja do obehu na účely podvodného použitia.

Článok 5

Trestné činy súvisiace s podvodným použitím nehmotných bezhotovostných platobných nástrojov

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nasledovné konanie bolo trestné, ak bolo spáchané úmyselne:

- a) nezákonné získanie nehmotného bezhotovostného platobného nástroja, aspoň pokiaľ si takéto získanie vyžadovalo spáchanie jedného z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 6 smernice 2013/40/EÚ, alebo zneužitie nehmotného bezhotovostného platobného nástroja;
- b) podvodné falšovanie, pozmeňovanie alebo napodobovanie nehmotného bezhotovostného platobného nástroja;

- c) držba nezákonne získaného, falšovaného, pozmeneného alebo napodobeného nehmotného bezhotovostného platobného nástroja na účely podvodného použitia, aspoň ak je nezákonný pôvod známy v čase držby nástroja;
- d) obstaranie pre seba alebo pre iného vrátane predaja, prenosu alebo uvádzanie do obehu alebo sprístupnenie nezákonne získaného, falšovaného, pozmeneného alebo napodobeného nehmotného bezhotovostného platobného nástroja na účely podvodného použitia.

Článok 6

Podvody súvisiace s informačnými systémami

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby vykonanie alebo spôsobenie prevodu peňazí, peňažnej hodnoty alebo virtuálnej meny, ktorým sa inej osobe spôsobí nezákonná majetková ujma v úmysle zadovážiť pre seba alebo pre iného neoprávnený prospech, bolo trestným činom, ak je spáchané úmyselne tým, že sa:

- a) neoprávnene zamedzí fungovaniu informačného systému alebo zasiahne do jeho fungovania;
- b) neoprávnene vložia, pozmenia, vymažú, prenesú alebo potlačia počítačové údaje.

Článok 7

Nástroje používané na spáchanie trestných činov

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby trestným činom bola výroba, obstaranie pre seba alebo pre iného, vrátane dovozu, vývozu, predaja, prepravy alebo uvádzania do obehu, alebo sprístupnenie zariadenia alebo nástroja, počítačových údajov alebo akýchkoľvek iných prostriedkov primárne navrhnutých alebo osobitne upravených na účely spáchania ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článku 4 písm. a) a b), článku 5 písm. a) a b) alebo v článku 6, aspoň ak bol takýto skutok spáchaný s úmyslom použiť tieto prostriedky na spáchanie ktoréhokoľvek z uvedených trestných činov.

Článok 8

Podnecovanie, napomáhanie a navádzanie a pokus

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby podnecovanie alebo napomáhanie a navádzanie v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 3 až 7 boli trestným činom.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 3, v článku 4 písm. a), b) alebo d), článku 5 písm. a) alebo b) alebo v článku 6 bol trestným činom. Pokiaľ ide o článok 5 písm. d), členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie aspoň toho, aby bol pokus o obstaranie nezákonne získaného, falšovaného, pozmeneného alebo napodobeného nehmotného bezhotovostného platobného nástroja pre seba alebo pre iného na účely podvodného použitia trestným činom.

Článok 9
Tresty pre fyzické osoby

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby za trestné činy uvedené v článkoch 3 až 8 boli uložené účinné, primerané a odrádzajúce trestné sankcie.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby za trestné činy uvedené v článku 3, v článku 4 písm. a) a b) a v článku 5 písm. a) a b) bola horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovená najmenej na dva roky.
3. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby za trestné činy uvedené v článku 4 písm. c) a d) a v článku 5 písm. c) a d) bola horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovená najmenej na jeden rok.
4. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby za trestný čin uvedený v článku 6 bola horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovená najmenej na tri roky.
5. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby za trestný čin uvedený v článku 7 bola horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovená najmenej na dva roky.
6. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby za trestné činy uvedené v článkoch 3 až 6 bola horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovená najmenej na päť rokov, ak boli tieto trestné činy spáchané v rámci zločineckej organizácie v zmysle rámcového rozhodnutia 2008/841/SVV, bez ohľadu na trest stanovený v uvedenom rozhodnutí.

Článok 10
Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné za trestné činy uvedené v článkoch 3 až 8, ktoré v ich prospech spáchala akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako člen orgánu tejto právnickej osoby, a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby, na základe niektorého z týchto oprávnení:
 - a) oprávnenia zastupovať túto právnickú osobu;
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene tejto právnickej osoby;
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby mohli byť právnické osoby uznané za zodpovedné, ak nedostatočný dozor alebo kontrola zo strany osoby uvedenej v odseku 1 umožnili spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8 v prospech právnickej osoby osobou, ktorá jej je podriadená.
3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi alebo podnecovateľmi alebo účastníkmi niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8.

Článok 11
Sankcie pre právnické osoby

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe, ktorá je uznaná za zodpovednú podľa článku 10 ods. 1 alebo 2, mohli uložiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie, ktoré zahŕňajú peňažné sankcie trestnoprávnej alebo inej povahy a môžu zahŕňať aj iné sankcie, ako napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na príspevky alebo pomoc z verejných zdrojov;
- b) dočasné vylúčenie z prístupu k verejnému financovaniu vrátane postupov verejného obstarávania, grantov a koncesií;
- c) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
- d) nariadenie súdneho dohľadu;
- e) súdne rozhodnutie o zrušení právnickej osoby;
- f) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

HLAVA III

PRÁVOMOC A VYŠETROVANIE

Článok 12

Právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na určenie vlastnej právomoci vo veciach trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8, ak sa uplatňuje jedna alebo obe z týchto podmienok:
 - a) trestný čin bol spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;
 - b) páchatel' je jeho štátnym príslušníkom.
2. Na účely odseku 1 písm. a) sa trestný čin považuje za spáchaný úplne alebo sčasti na území členského štátu, ak páchatel' spácha trestný čin, keď je fyzicky prítomný na tomto území, a bez ohľadu na to, či je trestný čin spáchaný použitím informačného systému na tomto území.

3. Členský štát informuje Komisiu, ak sa rozhodne určiť právomoc vo veci trestného činu uvedeného v článkoch 3 až 8 spáchaného mimo jeho územia vrátane prípadov, ak:
- a) má páchatel obvyklý pobyt na jeho území;
 - b) bol trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území;
 - c) bol trestný čin spáchaný na jednom z jeho štátnych príslušníkov alebo osobe, ktorá má obvyklý pobyt na jeho území.

Článok 13

Účinné vyšetrowanie a spolupráca

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nástroje vyšetrowania, ako sú napríklad nástroje, ktoré sa používajú v boji proti organizovanej trestnej činnosti alebo v prípadoch inej závažnej trestnej činnosti, boli účinné, primerané spáchanému trestnému činu a k dispozícii osobám, útvarom alebo orgánom, ktoré sú zodpovedné za vyšetrowanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby v situáciách, keď sa vo vnútroštátnom práve fyzickým alebo právnickým osobám ukladá povinnosť predložiť informácie týkajúce sa trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8, boli tieto informácie bez zbytočného odkladu poskytnuté orgánom vyšetrujúcim alebo stíhajúcim tieto trestné činy.

HLAVA IV

VÝMENA INFORMÁCIÍ A OZNAMOVANIE TRESTNEJ ČINNOSTI

Článok 14

Výmena informácií

1. Na účely výmeny informácií, ktoré sa týkajú trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8, členské štáty zabezpečia, aby mali k dispozícii vnútroštátne operačné kontaktné miesto 24 hodín, sedem dní v týždni. Členské štáty takisto zabezpečia, aby mali k dispozícii postupy na urýchlené vybavenie naliehavých žiadostí o pomoc a aby príslušný orgán odpovedal do ôsmich hodín od ich prijatia, pričom uvedie aspoň to, či na žiadosť bude odpovedať, a formu takejto odpovede a približný čas, v ktorom bude zaslaná. Členské štáty sa môžu rozhodnúť využiť existujúce siete operačných kontaktných miest.
2. Členské štáty oznámia Komisii, Europolu a Eurojustu svoje určené kontaktné miesto uvedené v odseku 1. V prípade potreby uvedené informácie aktualizujú. Komisia zašle uvedené informácie ostatným členským štátom.

Článok 15

Oznamovanie trestnej činnosti

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sprístupnili primerané oznamovacie kanály s cieľom uľahčiť oznamovanie trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8 orgánom presadzovania práva a ostatným príslušným vnútroštátnym orgánom bez zbytočného odkladu.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorých cieľom je povzbudzovať finančné inštitúcie a iné právnické osoby pôsobiace na ich území k tomu, aby bez zbytočného odkladu oznamovali podozrenie z podvodu orgánom presadzovania práva a ďalším príslušným orgánom na účely odhaľovania, prevencie, vyšetrovania alebo stíhania trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8.

Článok 16

Pomoc a podpora obetiam

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa fyzickým a právnickým osobám, ktorým bola spôsobená ujma v dôsledku ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8 spáchaných zneužitím osobných údajov:
 - a) poskytli konkrétne informácie a poradenstvo o tom, ako sa chrániť pred negatívnymi následkami takýchto trestných činov, ako je napríklad poškodenie dobrého mena; a

- b) poskytol zoznam špecializovaných zariadení zaoberajúcich sa rôznymi aspektmi trestnej činnosti súvisiacej s totožnosťou a podporou obetí.
2. Členské štáty sa nabádajú k tomu, aby vytvorili jednotné vnútroštátne online informačné nástroje na uľahčenie prístupu k pomoci a podpore pre fyzické alebo právnické osoby, ktorým bola spôsobená ujma v dôsledku trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8 spáchaných zneužitím osobných údajov.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa právnickým osobám, ktoré sú obeťami trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8 tejto smernice, bez zbytočného odkladu po ich prvom kontakte s príslušným orgánom poskytli informácie o:
- a) postupoch podania trestného oznámenia a úlohe obetí v takýchto postupoch;
 - b) práve získať informácie o danom prípade v súlade s vnútroštátnym právom;
 - c) dostupných postupoch na podávanie sťažností v prípade porušenia práv obetí príslušným orgánom v priebehu trestného konania;
 - d) kontaktné údaje na komunikáciu v súvislosti s ich prípadom.

Článok 17

Prevencia

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, a to aj prostredníctvom internetu, ako sú informačné kampane, kampane na zvyšovanie povedomia a výskumné a vzdelávacie programy, zamerané na zníženie celkovej úrovne podvodov, zvyšovanie povedomia a znižovanie rizika, že sa osoby stanú obeťou podvodu. Ak je to potrebné, členské štáty konajú v spolupráci so zainteresovanými stranami.

Článok 18

Monitorovanie a štatistika

1. Najneskôr do ... [tri mesiace odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] Komisia stanoví podrobný program monitorovania výstupov, výsledkov a vplyvov tejto smernice. V monitorovacom programe sa stanoví spôsob zhromažďovania potrebných údajov a iných dôkazov, ako aj intervaly, v ktorých sa údaje a dôkazy zbierajú. Určia sa v ňom opatrenia, ktoré má prijať Komisia a členské štáty v súvislosti so zberom, vymieňaním a analýzou údajov a iných dôkazov.
2. Členské štáty zabezpečia, aby bol zavedený systém na zaznamenávanie, vytváranie a poskytovanie anonymizovaných štatistických údajov o štádiách oznamovania, vyšetrovania a súdneho konania vo veciach trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8.

3. Štatistické údaje uvedené v odseku 2 zahŕňajú minimálne existujúce údaje o počte trestných činov uvedených v článkoch 3 až 8, ktoré boli zaevidované členskými štátmi, a o počte osôb, ktoré sú stíhané a odsúdené za trestné činy uvedené v článkoch 3 až 7.
4. Členské štáty každoročne zašlú Komisii údaje zozbierané podľa odseku 1, 2 a 3. Komisia zabezpečí, aby sa každý rok uverejnil konsolidovaný prehľad štatistických výkazov a aby sa predložil príslušným špecializovaným agentúram a orgánom Únie.

Článok 19

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2001/413/SVV

Rámcové rozhodnutie 2001/413/SVV sa vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, nahrádza bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týchto členských štátov, pokiaľ ide o lehoty na transpozíciu uvedeného rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva.

Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2001/413/SVV považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 20
Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do ... [24 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 21
Hodnotenie a podávanie správ

1. Komisia do ... [48 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie uvedenej správy.

2. Komisia do ... [84 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] vykoná hodnotenie vplyvu tejto smernice na boj proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu a pozmeňovaniu, ako aj na základné práva, a Európskemu parlamentu a Rade predloží správu. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie uvedenej správy.
3. Komisia v kontexte hodnotenia uvedeného v odseku 2 tohto článku podá aj správu o potrebe, uskutočniteľnosti a účinnosti vytvorenia vnútroštátnych bezpečných online systémov umožňujúcich obetiam hlásiť akékoľvek trestné činy uvedené v článkoch 3 až 8, ako aj vytvorenie štandardizovaného vzoru na podávanie oznámení na úrovni Únie, ktoré slúžia pre členské štáty ako východisko.

Článok 22

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V ...

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*
